EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 5.2.2019
COM(2019) 71 final

ANNEX

PRILOGA

k

Priporočilu za SKLEP SVETA

o odobritvi sodelovanja v pogajanjih o Drugem dodatnem protokolu h Konvenciji Sveta Evrope o kibernetski kriminaliteti (CETS št. 185)

PRILOGA

1. CILJI

Komisija bi si morala med pogajanji prizadevati za dosego ciljev, ki so podrobno opisani v nadaljevanju:

(a) S pogajanji bi se morala zagotoviti popolna skladnost Konvencije in dodatnih protokolov s pravom EU in obveznostmi držav članic, ki iz njega izhajajo, zlasti kar zadeva preiskovalna pooblastila, podeljena pogodbenicam, ki niso članice EU.

(b) Zlasti bi se moralo zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic, svoboščin in splošnih načel prava EU, ki izhajajo iz Pogodb Evropske unije in Listine o temeljnih pravicah, vključno s sorazmernostjo, procesnimi pravicami, domnevo nedolžnosti in pravicami oseb, ki so v kazenskem postopku, do obrambe, pravico do zasebnosti in varstva osebnih podatkov ter podatkov o elektronskih komunikacijah, kadar se taki podatki obdelujejo, vključno s prenosi organom za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v državah zunaj Evropske unije, in vsemi obveznostmi organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter pravosodnih organov v zvezi s tem.

(c) Poleg tega bi moral biti Drugi dodatni protokol skladen z zakonodajnima predlogoma Komisije o e-dokazih, vključno z njunimi spremembami med pogajanji sozakonodajalcev v okviru zakonodajnega postopka in naposled njuno končno (sprejeto) obliko, ter preprečevati kolizijo zakonov. Tak protokol bi moral zlasti v čim večji meri zmanjšati tveganje, da bodo nalogi za posredovanje dokazov, izdani na podlagi prihodnjega instrumenta EU, povzročili nasprotja z zakoni tretjih držav, ki so pogodbenice Drugega dodatnega protokola. Ob vključitvi ustreznih zaščitnih ukrepov za varstvo podatkov in zasebnosti v protokol bi ponudniki storitev v EU lažje izpolnjevali svoje obveznosti na podlagi zakonodaje EU o varstvu podatkov in zasebnosti, če bi lahko tak mednarodni sporazum pomenil pravno podlago za prenose podatkov v odgovor na naloge ali zahteve za posredovanje dokazov, ki jih izda organ iz pogodbenice Drugega dodatnega protokola, ki ni članica EU, in ki od upravljavca ali obdelovalca zahtevajo razkritje osebnih podatkov ali podatkov o elektronskih komunikacijah.

2. POSEBNA VPRAŠANJA

I. Razmerje do prava EU in drugih (morebitnih) sporazumov

(d) Treba bi bilo zagotoviti, da Drugi dodatni protokol vsebuje klavzulo o neposeganju, ki bo določala, da države članice v medsebojnih odnosih še naprej uporabljajo pravila Evropske unije in ne Drugega dodatnega protokola.

(e) Drugi dodatni protokol se lahko uporablja, če ni drugih bolj specifičnih mednarodnih sporazumov, ki zavezujejo Evropsko unijo ali njene države članice in druge pogodbenice Konvencije, ali, kadar taki mednarodni sporazumi obstajajo, samo če določena vprašanja niso urejena s temi sporazumi. Taki bolj specifični mednarodni sporazumi bi tako morali imeti prednost pred Drugim dodatnim protokolom, če so skladni s cilji in načeli Konvencije.

II. Določbe o učinkovitejši medsebojni pravni pomoči

(f) Določbe o „jezikih zahtev“, kot so trenutno v pripravi, določajo, da morajo biti zahteve napisane v jeziku, ki je sprejemljiv za pogodbenico, na katero je zahteva

naslovljena, ali pa jim mora biti priložen prevod v tak jezik. Evropska unija bi morala podpreti osnutek besedila in predhodno sprejeto obrazložitveno poročilo.

(g) Določbe o „nujni medsebojni pomoči“, kot so trenutno v pripravi, omogočajo hitro medsebojno pomoč po pospešenem postopku s pošiljanjem zahteve za pomoč v elektronski obliki, če pogodbenica, ki zahteva pomoč, meni, da gre za izredne razmere, ki so opredeljene kot razmere, v katerih je znatno in neposredno ogroženo življenje ali varnost katere koli fizične osebe. Evropska unija bi morala podpreti osnutek besedila in predhodno sprejeto obrazložitveno poročilo. Področje uporabe medsebojne pomoči bi moralo biti enako področju uporabe iz člena 25 Konvencije.

(h) V zvezi z določbami o „videokonferencah“ bi si morala Evropska unija prizadevati, da bo Drugi dodatni protokol skladen z ustreznimi določbami veljavnih mednarodnih sporazumov med Evropsko unijo in njenimi državami članicami ter drugimi pogodbenicami Konvencije, kadar je to mogoče. Določbe bi morale državam članicam omogočati, da zagotovijo spoštovanje veljavnih zaščitnih ukrepov za procesne pravice, ki izhajajo iz prava Unije in nacionalnega prava.

(i) V zvezi z določbami o „odobritvenem modelu“ bi si morala Evropska unija prizadevati, da bosta osnutek besedila in obrazložitveni memorandum vsebovala elemente, kot je obvezni najdaljši možni rok za sprejetje odločitve nacionalnih organov, da se z uporabo modela zagotovijo hitrejši postopki; poleg tega bi morala zagotoviti, da je breme za ponudnike storitev sorazmerno in da se uporabljajo pravna sredstva, kjer je to primerno.

III. Določbe, ki omogočajo neposredno sodelovanje s ponudniki storitev v drugih jurisdikcijah

(j) V zvezi z določbami o „neposrednem sodelovanju s ponudniki med jurisdikcijami“ bi morala Evropska unija zagotoviti, da je Drugi dodatni protokol skladen s pravom EU, da vsebuje ustrezne zaščitne ukrepe in da je breme za ponudnike storitev sorazmerno.

(k) V zvezi z določbami o „mednarodnih nalogih za posredovanje dokazov“ bi morala Evropska unija zagotoviti, da Drugi dodatni protokol vključuje ustrezne zaščitne ukrepe za temeljne pravice, ob upoštevanju različne stopnje občutljivosti zadevnih kategorij podatkov in zaščitnih ukrepov, ki jih vključuje evropski nalog za posredovanje dokazov za različne kategorije podatkov.

(l) V zvezi z določbami o „mednarodnih nalogih za posredovanje dokazov“ Evropska unija ne bi smela nasprotovati, da se v Drugi dodatni protokol vključijo dodatni zaščitni ukrepi in razlogi za zavrnitev, ki jih predloga Komisije o e-dokazih ne vsebujeta, vključno z njunimi spremembami med pogajanji zakonodajalcev v okviru zakonodajnega postopka in naposled njuno končno (sprejeto) obliko, kot so uradno obvestilo in soglasje države ponudnika storitev ter predhodni nadzor, ki ga opravi sodišče ali neodvisni upravni organ, če to ne zmanjša nesorazmerno učinkovitosti instrumenta v okviru Drugega dodatnega protokola (na primer v primerih ustrezno utemeljene nujnosti). Morebitni dodatni zaščitni ukrepi in razlogi za zavrnitev ne bi smeli vplivati na delovanje predlogov Evropske unije o e-dokazih med državami članicami.

IV. Močnejši zaščitni ukrepi za obstoječe prakse čezmejnega dostopa do podatkov:

(m) V zvezi z določbami o „razširitvi poizvedb in dostopa na podlagi prijavnih podatkov“ ter „preiskovalnih tehnikah“ bi morala Evropska unija zagotoviti, da Drugi dodatni protokol vključuje ustrezne zaščitne ukrepe za temeljne pravice. Zato bi moral osnutek besedila vključevati tudi pogoj, da so podatki, ki se hranijo v povezanem računalniškem sistemu, zakonito dostopni iz prvotnega sistema, dostop do njih pa je nujen in sorazmeren ter ne vključuje kršitve varnostnih ukrepov v napravah v skladu z zaščitnimi ukrepi, navedenimi v nadaljevanju.

(n) Evropska unija bi prav tako morala zagotoviti, da ne omejuje možnosti za tak dostop, ki jih trenutno omogočajo države članice.

V. Zaščitni ukrepi, vključno z zahtevami glede varstva podatkov:

(o) Evropska unija bi morala zagotoviti, da Drugi dodatni protokol določa ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov v smislu Direktive (EU) 2016/680 in Uredbe (EU) 2016/679 ter Direktive 2002/58/ES pri zbiranju, prenosu in nadaljnji uporabi osebnih podatkov in podatkov o elektronskih komunikacijah, zajetih v elektronskih dokazih, ki jih zahteva organ prosilec. Ti zaščitni ukrepi bi morali biti vključeni v Drugi dodatni protokol, ob upoštevanju tistih, ki so določeni v sporazumih EU, kot so krovni sporazum med EU in ZDA ter posodobljena Konvencija Sveta Evrope o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov (CETS št. 108). Ti zaščitni ukrepi bi morali obravnavati primere obdelave podatkov v okviru medsebojne pomoči med organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, pa tudi primere neposrednega sodelovanja med organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter ponudniki. Evropska unija bi si morala prizadevati, da bi ti zaščitni ukrepi veljali za vsa preiskovalna pooblastila, ki obstajajo v okviru Konvencije in ki se vzpostavijo z Drugim dodatnim protokolom.

3. OZEMELJSKA UPORABA, ZAČETEK VELJAVNOSTI IN DRUGE KONČNE DOLOČBE

Končne določbe Drugega dodatnega protokola, vključno z določbami o začetku veljavnosti, pridržkih, odpovedi itd., je treba oblikovati po vzoru določb Konvencije Sveta Evrope o kibernetski kriminaliteti (CETS št. 185), če je to mogoče in primerno. Določbe, ki se razlikujejo od standardnih klavzul, bi bilo treba uporabiti le, če je to potrebno za dosego ciljev ali za upoštevanje posebnih okoliščin Drugega dodatnega protokola.